

~~G
Ef
140
RARA~~

80

3. -

Vollständig No 1-16.
1018° 1827

FREIE UNIVERSITÄT BERLIN
Fachbereich Politik- und Sozialwissenschaften
Bibliothek für Sozialwissenschaften
und Osteuropastudien

Ausgeschieden!

M. M. ROTH
mw

G Ef 140 RARA

Slavisches Seminar
Inv. No. 8326

Pobožne głoŕny ſ'bratschojskeje gmejny.

N°. 14.

Sgromazone ſ'pismow togo groby Zinzendorfa.

14.

Žesufowa luboscž k'tym złowěkam.

Zogodla jo Žesus pschisheł na sejmju? Za luboscž jo Žogo gonika, ta luboscž, kotruž žeden złowěk hopschimesch namožo. Ten ſw. poſol Jan žejo: „Na tom ſmju huſnali tu luboscž, až Won Sswojo žyweńe jo wostawił sa naſ“; a Pawol žejo: „Ja požedam, ab wy hopschimesch mogali sew ſchytnymi ſwětymi tu dloń a tu ſchyt, tu dlumokoscž a tu huſoknoſcž teje luboscži Žesuſoweje.

Žrelich raſ budu ſe młoge psched Nim hužebnych, jo tať zaschny Won jim bužo, až budu wolasch: „wy gory padajſcho na naſ a wy kupy poſchytajſcho naſ!“ Ale woni ſu ſami wina na tom. Žesus ma jano ſpodobańe na ſmilnoſcži. Možoli Won jadnej bogej duſchy pomoz, to jo Žogo wjaſele.

Teke tych luži, ať Žogo nět hyschcži nesnaju a Žogo nelubuju, jo Won rowno tať ako naſ wimogł se ſwojimi boloscžami a se ſwojeju ſnierſchu, teke tych dnju jo Won napisał do tych kniglow togo žyweńa, teť sa tymi Won glěda pytajuzh, ab jich hubuzil. To my wizimy na tom mordaru na kschizh. To, Won wodawa teke tam, žož kuždu ſe myſlaſcho, až možno nej, ab won wodał.

Won lubujo naš pscheze perwej, něžli my Sogo. „Něbył Won naš pytał, my sawescze něby sa Nim chojzili“ — tať mušy kuždy sam wot se gronisch. Ale ty nederbisch jano wězesch, až Jesus schykne złoweki lubujo, ně, ty mušy sch teke moz gronisch: ja wěm, až Won teke mě lubo ma. Tať dlujko, ať to schi nej wěste, tať dlujko teť hyschczi namasch žedneje pschaweje dowery, a togdla teť žedneje wěrneje lubosczi. Wono derbi schi bysch tať hokoło hutschoby, ab lěz howaz nichten na zelem šwěsche něbył, ať ty sam a twoj Jesus. Soli schi tať, potom gronisch a wěrisch: mojogo dla jo ten Wimožnik pschischet how na tu sejmu; moje grěchy šu Sogo nuzili; tu mńo jo Won tať luboscž měł, až jo se dał do teje gorkeje šmerschi. Sa ga mušym Sogo něto sašej lubowasch, ja ga hynazej namogu!

A niz se nenamakajo na zelem šwěsche, zož mogalo našcu hutschobu wězej a moznej a dlumej sapschimesch, ať ta luboscž, kotruž Jesus l'našchej duschy ma. „So, moj Jesus, ty šy mě lubowal, ať hyschczi we mascherinem žywošche běch. Ty šy me l'šebe schěgnuł, lěz ja teť schi hobtužych; a lěz ja schi schakoraku schěžu a l'schiwdu žynim, glich Ty mńo nesachyschijosch. Sa l'schěł, moj lubschy Kněz Jesus, schi sašej wot zeleteje hutschoby lubowasch, pomogaj mě l'tomu!“ Gaž ty tať chudobně pschobysch a hutschobně wolasch, ga pschizo ten šwěty Duch a spložijo we tebe tu pschawn wěrnju luboscž a hulejo ju do twojeje hutschoby, — a wono schi jo rowno tať, ab ty stojal spod teju l'schizu twojogo Wimožnika.

Tu luboscj Jesusa su sčje wërne kšěsczijany
wot sachopenka how chwalili. A gab teč howaz niz
něbyło ač to: „Won ga jo sčwojo žyweńe sa mńo
wostawil“; zo ga my wězej kšěli? Ten Wimožnič
pač groni: „Čhto mě lubujo, togo lubuju moj Wosčz,
a ja bdu jogo lubowasč a še jomu sja w i s č.“
Wono pšchidu potom sa togo kšěsczijana tače dny
zož won sčazami Bože, něbjaske kščasnosčzi wizi
a husnajo. Wono jomu jo we młogej sčtunze tač,
ab juž na něbju byč: weliče wjasěle, něbjasči mēr,
janželska sbožnosčj napolnijo jogo hutschobu. Won
huvwolajo sčdabitom: „Oč, kačego mam lubošnego
kńěsa! Sa jo namogu hupowězesč a žednomu zlo-
wěkojn hulizysč. To ja něšom perwej, ač sčym
šwětom ganach, še myšlił a nažal, zož ja něto
sčgoniju a zuju!“ A gaž ty potom tač rosczosč a
pšchiberasč we tom husnasču a pozirwanu, a gab
ty tu dlon a tu sčhyč, a tu dčumokosčj a tu hu-
šoknosčj sčhogo husnasča a sčeje mudrosčzi dostak:
glič ty namakajosč, až ta lubosčj Čhristusa,
čotarž še sa naš jo tam dač a naš humogł wot
sčhyčnych grěchow se šwojeju kšchwju, dalej došega,
ač sčha mudrosčj a sčhyčno husnasče.

Alle lěz teče šmy hobgnazone, a huzysčzone
a hupysčnōne sčteju kšchwju Jesusa, glič myšli-
my še pščeze na to, až ta sčžerpnosčj Je-
susa nam to žyweńe sčžaržhjo. To, Won ma we-
liču lubosčj kńam, wětsču ač žeden bratsč ju
sčnami mogal mēsč. Won jo gronič: „Zož twoj
bratsč še šedym ras a šedym ras šedymžasčet ras
na tebu še pšchegřesčyč, ga wodaj jomu kuzdy ras.“
Čtogo husnajomy, kač žesto Won jo žynišč zo.
Won nej ryńsčy, ač my. Čaž my šedym ras še-

dymžajet raš sczerpnošcž hugbanh, ga bžo Won
wěšcže šedym hundred raš šedymžajet raš jo žy-
nišc; a to na nejmenšchem. Pšcheto, gaž my teke
taš wěrne a pošlušne šmy, aš nam jano niži
možno, glich še namašajo pla kuždego šchake, zož
nej pšchawe a zož še tomu Kněšu nespodoba. Gab
ten Wimožnik šnami kšchěl po hobpšchawže rach-
nowašch, ga by pšcheze nězo namašak, dla zožož
mušak naš scžošašch a napominašch a pomšcžišch.
Ale Won požeda jano wěrnū žišežu hutschobu;
k'tej Won še pšchibliža, k'tej Won rad stupijo, taš
až ta boga, šłaba a chudobna dušcha pokno tro-
šchta a wjašela buwa. Wězej my togdla Sogo lu-
bošcž a sczerpnošcž wizimh a markujomh, wězej my
šazujomh, až šmy pšches Nogo wimožone: dlumej
teš derbimh še pšched Nim ponižasch. Och, kaš ma
Won naš lubo! Kuždy žen, jo kuždu šchtundu še
pšchegrešchjomh wele raš nad Nim, a — glich
pšcheze šašej wotnowotki Won še k'nam pšchibliža,
a še k'nam pora a nam wodawa našche grěchh a
ma naš lubo! So, taš lubo jo Won tych žłowekow
měl, až ta lubošcž jo Sogo gonila do šmerschi.
A ako stanul běšcho wot humarłych, ned šašej jo
Won pšchafchaš: žo ga šu moje lube dušche? So,
nejwofebnej jo Won špominaš na togo, kotryž
tšchi raš šašobu Sogo šapřel běšcho.

Ten Wimožnik jo hopošašak, až Won lubujo,
aš howaž nišchten na šejmi. Won jo lubowaš, kaž
te žišchi Bože derbe lubowašch. Šněbja jo Won
tu lubošcž how dołoj pšchiňasš k'nam. A taš dlu-
možu a možnu lubošcž jo měl, až žedna bol, že-
den grěch, žedna šmersch ju hutamašch a šagnašch

namžascho. Tak teke derbi s'nami bysch, kenž my
smy Sogo bratschi a šotschi!

My gronimy, Won běšcho tych šwojich lubo-
wał, ako na sejmi chožascho, — ale rowno tak lu-
bujo Won jich hyschczi žinša. Wot takeje lu-
bosczzi mamy s'name we Sogo modlitwe (Ev. Jana
17): „Sa pschoshym sa nich a nepshoshym sa ten
šwět, ale sa tych, kotarychž ty mě šy dał, dofu-
laž woni twoje šu. Sa pschoshym pať niz jano sa
nich, ale tež sa tych, kotarež psches jich šlowo do
mno budu wěrišch.“ Wot takeje lubosczi žejo šw.
Pawoł: „Nichten nějo žednie šwojomu šamskemu
šchělu gramował, ale won jo běšchi a šažarbujō:
a tak tež žyni ten Kněš se šwojeju gmejnu.“ Won
teť še hyschczi žinša něšroma, naš šwojich brat-
šchow poimenišch; Won še něšroma, až my s'nim
we pschijaschelstwu smy; Somu nějo žedna šromo-
ta, až my wot Sogo šwožby smy. A šmyli tak
Sogo šwožba, ga namžo nam šchojano bysch, kaťu
uhyšl Won ma pscheschowo naš, ale požedašch der-
bimy ab naš pschawe lubo měl! A šawescze, Won
ma naš lubo, Won naš něšabuňo, Won naš ně-
šachyschijo, ale groni: „Sa wostanu podla waš až
do kónza togo šwěta.“

A žogodla Won naš tak lubujō? Žogodla,
ab nam našchu šymnu hutschobu rošgrěł, ab ten
lod a ten šněg togo šemškego, šwětnego myšleňa
wotajał a to šlyňžko teje lubosczi Božeje teke we
našchej hutschobe gorej sejšchło a šagnało tu šchamnu
nož. Won jo naš lubował a Won naš hyschczi
žinša rowno tak lubujō, ab my Sogo šašej lubo-
wali. Tak ať Won na kšchizy na tych grěšchnikow
špominascho, a kaž Won tych šwojich lubowascho

až do šinerschi: tak teke jo Won po swojomu stanienu s'rowa hopokasał, až Won hyschczi tenšamy Wimožnik šteju šameju lubujuzeju hutschobu jo, ako perwej. So, gab něchten był mjaš nami, kenz nišogo niemel na zelem šwěsche, ał sa nim pschafchał a ho nogo rozel: lej, ten ma swojogo Jesusa! K'tomu žij, tomu možošch schytkno hupowedasch a huskjaržysch; pschi tom možošch šebe rady a troschta holowasch kuždy žen a kuždu schtundu! Neboj še nizogo, luba duscha! Byž troschtna a skobodna, twój Jesus juž na tebe zača, ab ty k'nomu pschischka. Togo žurja šu wotwořone saw schytkne, Togo hutschoba jo połno lubosczi a smilnosczi. Młogi ma drugim lužam wele škjaržysch a hulizowasch, kenz glicholan něweže žedneje rady a pomozhy. Moj lubschy, žij s'rowneju drogu k'twojomu Wimožniku, ten ga hustrewa šwoje ruze sa tebu a wola: pschizczo ku mño, ja zu waš hochložisch! A kakich luži ma Won rad? „Ty chudych a namoznych!“ Togdla byž wjašola, moja duscha!

Mel: Wie schön leuchtet der Morgenstern.

Kaš jutschna gwěšda šwěšchi nam
 Tak kšchašne, połno gnady tam,
 Ten šlodki koren Jesse!
 Ššyn Dabita wot Šakuba,
 Moj kral a moj nawoženja,
 Ty hutschobu mē wese.
 Šašny, kšchašny!
 Luboscziwy, pschawdoscziwy, k'daram wolny,
 Šeje huspoknosczi połny!

To, parla sy a zepny wěnt,
Ty Božy a Marije synk,
Kral s'hušofego roda:
Eshy mojej duschy leluja,
A twojog' ewangelija
Ese zo mě ať tog' mjoda.
Moj ty kwětk sy!
Hosianna! s'nebjia manna, kenz my jěmy,
Twoju słodkoscz dere wěmy!

Do hutschoby lej dlumoko
Tu luboscz mě, ty słynaschko,
Ab swěte płome dostał;
A daj, ab zaš tog' žyweńa
Ja twojog swěteg' žywota
Klonk žywy pscheze wostał.
Kschasna, pschna,
O ty Boža, swěta roža, ja schi chwalim,
Sa tobu še w'duschy palim!

Wot Boga pschizo bytschnoscz mě,
Gaž s'wožyma tať lubošne
Ať luby glědasch na mńo.
Nět twojo schělo, duch a pschej,
Och Jesus, a to słowo dej
Bysch duchna spiža ja mńo.
Gnadu, radu,
Tu ja pytam, rad schi witam doscz ja směju
Gaž jan pschi tebe še sgreju!

Wot nimerstwa, o Knežo Bog,
Esh lubował mě huschej schog'
We twojom lubem synu.
Ese wjašelim ač neiwesta,
Kenž s'Christusom jo slubjona,
A spiwam Togo měnu:
Eia, eia!
Wjašeleńe a žyweńe dasch me bužo!
Sa to ja Tog' chwalim južo.

Na tschunach něto kuždy graj
A rědny kjarliž saspiwaj,
A głošy swigaj sjawne:
Ab smojim lubschym Tesusom
Sa dostał raš ten šwěty dom
A Božu luboscž stawne.
Luby schudy
Saspiwajscho, sajuskajscho, dajscho t'wěsczi:
Bog jo kral a polno zesczi!

Kač som ja polno wjašela,
Až Tesus mě tač lubo ma,
Kenž ma tog' nebja kluze!
Do paradisa bžo mě sesch,
Tam nimerne bdu Togo mješch
We tschafnej, šwětej gluze!
Amen! Amen!
Zepna trona s'Božeg' trona, daj še smatašch
A niz dlujko na še zašach!

Teschnar 1866.

Schischczann wot F. W. Brandta wChoschebusu.

Freie Universität Berlin

1522070/188

